

Algunes divergències bàsiques entre cristianisme i islam

Tant per als musulmans com per als cristians, l'ésser humà ha estat creat per Déu i ambdues religions són estrictament monoteistes. Però hi ha tota una sèrie de diferències importants que cal remarcar.

Text de Ramon Alcoberro

Monoteisme: Per a l'islam Jesús és un profeta, però no cap encarnació de Déu, que per la seva mateixa naturalesa està més enllà dels humans. Déu és Un i, en conseqüència, en la religió musulmana no s'accepta la Trinitat, que és, en canvi, un dogma bàsic del cristianisme.

Innocència: en el cristianisme Déu ens allibera del "peccat original". Noció inexistente a l'islam, que no reconeix cap culpa originària. Naixem purs i en tot cas el mal és responsabilitat humana.

Autonomia individual: per a la cultura cristiana moderna, que accepta l'herència de les Llums, l'individu es dona la seva pròpia llei. Per a l'islam, però, les lleis morals no troben el seu sentit en l'individu sinó en la comunitat de creients (*umma*).

Diferència entre sagrat i profà: per a la cultura cristiana moderna hi ha dos àmbits diferents, el de la llei humana i el de la llei divina. Allò sagrat

és determinat per sagraments i no per lleis civils; en canvi al món musulmà, l'Alcorà no separa tots dos àmbits. La responsabilitat davant Déu i davant la consciència és única, no pot escindir-se. Per això, la frase del fundador de l'islam polític modern, l'egipci Hassan al-Banna (1906-1949): "L'islam és la nostra constitució".

Paper de la dona: Al món musulmà una dona no pot casar-se amb un no musulmà, però fora d'això poden exercir en teoria totes les professions (excepte cameller), malgrat que algunes legislacions concretes de diversos països els restringeixin drets.

Sentit de la mort: per als musulmans no hi ha res de sagrat en la mort, ni és res que es pugui separar de la vida. És reprovable enterrar els morts en un taüt i embolicar-los en teles cares, com ara la seda. En paraules de Tariq Ramadan: "Viure tan sols és passar". (*Els rostres de l'islam*. Lleida: Pagès, 2002.) •